

Ujeta v ljubezni

*»Sonja, ljubim te.« - Nisem hotela, resnično, resnično nisem hotela!
Bila je le ena prekleta preteklost, ena preklemansko prekleto prekleta
preteklost in vse se je končalo za naju! No, zate Tim, zame še zdaleč
ne! Oh, kako ga pogrešam, kako hrepenim po njem. Zakaj se je vse to
moralo zgoditi? Pa tako lepo nama je bilo...*

»Živjo Sonja!« mi je z nasmeškom dejal Tim in me poljubil, potem ko sem mu odprla stanovanjska vrata. »O cukrček moj!« sem mu v smehu vrnila ljubkovalnico in ga ponovno poljubila. »Greva?« me je vprašal Tim in pokimala sem mu, vzela plašč in zaklenila vrata za sabo, saj staršev ni bilo doma. Med vožnjo sva se s Timom veliko pogovarjala o tem, da bi skupaj preživela bližajoče se zimske počitnice, vendar sem vedela, da bo težko prepričati starše, naj me pustijo, saj so oklevali že ko sem ji prvič prosila, da bi lahko s Timom odšla skupaj v Gardaland. »Ah, verjemi, jih bom že jaz prepričal. Tvojo mami bom zagotovo očaral s svojo omikanostjo,« je delal Tim in se začel prav prikupno pačiti: »Dober dan gospa Sonjina mama! Sedaj končno vidim od koga je Sonja podedovala vso lepoto. Svojo inteligenco pa zagotovo po vas gospod Sonjin oče!« Prasnala sem v smeh: »Joj, ne, mami ti bo zamerila, da nisi omenil NJENE inteligence! Bom raje jaz poskušala, prav« »Si prepričana?" se je zasmel Tim in nadaljeval, "prav, ljubica, samo da greva,« in me prijel za roko. »Tako te imam rad in po moje bi se mi kar zmešalo, če bi te izgubil,« je nadaljeval, sama pa sem ga pogledala v oči in vedela sem, da misli resno.

»Tako, prispela sva!« je rekel Tim, ko je parkiral avto pred Rebekino hišo. »Tu notri bo žur? O to bo pa še zanimivo,« je nadaljeval, ko sva stopila iz avtomobila. Stopil je k meni in me prijel za rameni. »Sonja, ljubim te, resnično!« mi je rekel in me nežno poljubil na ustnice. Zadrhtela sem. Kljub temu, da štejem le 18 let, verjamem, da je Tim moja prava ljubezen. Kljub temu, da je star 24 let, razmišlja kot odrasel in mu misli ne plavajo le na relaciji punce-sex. Vem, da je on to, kar iščem! Pogledala sem ga v oči in mu vrnila poljub, nato pa me je prijel pod roko: »Greva madam?« Zasmejala sem se: »Svojo francoščino boš moral resno izboljšati. Saj se zavedaš tega, kajne?« Nasmehnil se mi je in sva šla.

Ko sva se približala hišnim vratom, si lahko že slišal, kako basi iz zvočnikov skoraj premikajo hišo. Tim je odprl vrata in vstopila sva. Zagledala sva velik predprostor in še več ljudi. Upala sem, da me bo Renata, kot njeno najboljšo prijateljico, lepo sprejela pri vratih a sem se očitno motila – Renate ni bilo nikjer, poiskati jo v množici razigranih, pojočih ljudi pa bi bilo kot misija nemogoče (samo brez Toma Cruisa). S Timom sva se prerinila naprej skozi razgreto množico do kuhinje. »To ti pa je žur, kaj kitka!« mi je pred kuhinjo nekdo zavpil na ušesa.

»Matiic! Živjo! Daj da te objamem!« Bil je Matic, moj dolgoletni prijatelj, sosed, ki pa ga nisem videla že dve leti, saj je v preteklih dveh letih študiral medicino na eni izmed Švicarskih univerz. Vedno mi je bil všeč in preden je odšel, sva bila celo par nekaj tednov. Nepričakovan odhod v Švico pa naju je postavil pred točko, ko sva se morala odločiti, da prekiniva vse kar sva imela. Sedaj, po dveh letih, je spet stal pred mano, precej bolj odrasel (vsaj na pogled, njegova glava mi je še vedno ostaja neznanka). »Veš, lahko bi se spomnil kak drug nick zame, glede na to, da so te na univerzi baje učili celo razmišljati z lastno glavo!« sem mu pikro odvrnila in se nasmejala. »Pa saj veš, da ne bom nikoli pozabil tistih tvojih dveh kitk, ki si jih nosila celo osnovno šolo pa še v srednji šoli nekaj časa, ali pač?« zasmejal se je. »Oprosti, tole je Tim, moj fant. Tim, to je moj... am... posebni prijatelj Matic.« sem predstavila fanta med sabo. Rokovala sta se in glede na to, da sta si po letih kar precej skupaj, je izgledalo, da sta se kar precej ujela. Seveda pa na podlagi dveh izmenjanih besed in nasmeha nisem mogla napovedati njunega bodočega »razmerja«. Sedaj se je iz zvočnikov oglasila Plestenjakova Soba 102. Večina punc je ponorelo. No, tudi sama bi, ampak mogoče bi izgledalo rahlo čudno, vsaj med dvema fantoma. »Hej, greva plesat? Ti jo lahko vzamem za en ples?« je Matic vprašal Tima. Tim me je pogledal, kot da bi me vprašal, če si želim, ali naj se ga on znebi namesto mene. Ne bom lagala. Po dveh letih sem hotela plesati z Maticem. Tim je to očitno opazil – res me dobro pozna - »Seveda, izvoli. Počakal te bom tamle pri šanku,« mi je rekel Tim, me poljubil in se napotil tja, Matic pa me je že odvedel na plesišče. Ko sva plesala, sem čutila, da me Tim opazuje izza šanka, vendar sem se poskušala vseeno sprostiti, saj sem vendar končno po dveh letih ponovno videla Matica, mojega prvega fanta, čeprav nekoliko nesojenega, ampak vseeno, prvega. Matic je res dober plesalec in ko sva plesala je res znal razbrati vsak moj gib in se mu prilagoditi, to mu je treba priznati.

Ko je bilo komada konec, sem se odpravila k Timu, a me je Matic prijel pod roko: »No, upam, da ni to vse za danes, kaj?« se mi je nasmehnil. Z nasmehom sem mu odkimala in pohitela k Timu.

»Izvoli,« mi je Tim pri šanku ponudil pijačo, takoj ko sem prišla. Spila sem požirek in se mu nasmehnila. »Greva sedaj midva?« sem ga vprašala spogledljivo. Nasmehnil se je, me poljubil, prijel za roko in odpeljal na plesišče. Plesala sva in bila sem popolnoma njegova. Počutila sem se kot, da bi lebdela v nekem paralelnem svetu, skupaj s Timom in to je to. Ves moj svet se vrti okoli njega. Ko sva plesala že kake deset minut, me je nekdo prijel za boke in obrnil. Bila je Renata. »Končno! Stara, občutek imam, kot da sem na enem x žuru. Kje si??!« sem na uho zavpila Renati, ki je prišla. »Joj, imela sem pravo štaló v kuhinji. Najprej se je en model totalno napil že v petih minutah! Folk očitno ne razume, da se nekaterih pijač pač NE SME mešat. In potem mi je za nameček še umazal obleko, da sem se morala preobleč. Kako si

kaj?? Užiavaš?? O Tim!« je nadaljevala Renata pogovor in nato z objemom pozdravila Tima. »Upam, da uživate, ampak Tim, ne zameri, rada bi ti malce ukradla Sonjo. Imava kup stvari za premet. Saj ne zameriš?« Renata mu praktično ni dala možnosti, da bi ugovarjal in me potegnila za sabo v zgornje nadstropje v svojo sobo. Na stopnicah sem se še enkrat ozrla k Timu, da bi mu poslala poljub a sem ga že videla v družbi dveh deklet. Hmmm... mogoče sem postala celo rahlo ljubosumna. »Hej, hej Renata!« sem jo ustavila, »Kdo sta tisti dve frklji tamle?« in pokazala na Timovi »obkrožnici«. »Uuuuaa, punca imaš konkurenco. Lisa in Tina z gostinske. Zadnji letnik, cipi če mene vprašaš! Pridi greva!« »Kaaaj!? Hej, pa ne morem Tima pustit samega z... dvema ci...cipama no!« sem rekla Renati. »Se bojiš, da se ne zna obnašat v družbi takih?« se je zarežala Renata, »Ah, daj pusti ga, saj ni tak no... vsaj ... no vsaj zgleda ne tako, da bi kar šel z vsako, ali kar z obema naenkrat...« Renata me je le s težavo odvelkla v sobo in zaprl ter zaklenila vrata za sabo.

»Poslušaj, veš da je Matic tu!!« je začela, »Resno, videla sem ga. Kakšen je...popolnoma spremenjen... takooo dober!« »Ja, vem, sva že plesala skupaj danes,« sem ji skoraj popolnoma nezainteresirana odgovorila. Z mislimi sem bila pri Timu in tistih dveh c... pač tistih dveh. »Kaaaaj!« je skoraj padla s postelje Renata. »Ti...ti ..., si pa hitra moram priznat!« se je nato zasmejala. »Ah, Renata! Saj veš, da je Matic pozabljen, no vsaj kot fant. Sedaj imam Tima. ON je moj... Matic je samo... samo ... ne vem prijatelj?« sem pogledala Renato. »Pa boš rekla, da nisi nič čutila, ko si plesala z Maticem, kaj?« je nadaljevala Renata. »Ne, nič samo mogoče mi je bilo malce nerodno, ker ne vem, kaj si je mislil Tim. Veš, Tima res ne nameravam izgubit...« »Ah, no saj ti verjamem... Glede na to, da potem Matic zate ni »top news« pa res ne bova izgubljali časa v tej sobi. Pridi, greva med ostal folk!« Vstali sva s postelje in šli ven. Že sem se hotela napotiti k stopnicam, ko me je nekdo prijel pod ramo. »Hej, se spet srečava!« Bil je, seveda, Matic. »Pridi, da mi malce poveš, kaj se kaj dogaja!« Ne vem zakaj, ampak nisem se mu mogla ubraniti. Šla sva na zunanji balkon. »In kako sedaj ti, kako si kaj... Pa ta Tim, je resno?« je začel Matic. Nisem vedela, kaj naj mu odgovorim, zato sem mu le prikimala. »Veš, še vedno imaš neko posebno mesto pri meni,...« je nadaljeval Matic. »Sonja, res ti dve leti... bili sta kot stoletji in res sem te pogrešal.« Objel me je. »Oh, tu si.« sem izza hrbta zaslišala Timov glas in se zdrznila. Pričakovala sem mogoče kako pikro opazko ampak Tim je bil čisto miren. Poljubil me je na lice in dejal: »A se imata še veliko za pomenit? Rad bi šel plesat s tabo...« »Oh ne... midva... midva sva končala,« sem se, ne da bi se ozrla k Maticu, izgovorila in s Timom odšla.

Med plesom me je Tim dolgo časa gledal, nato pa me je privil k sebi in zaslišala sem: »A ti je kaj težil?« Narahlo sem se izvila iz objema in ga začudeno pogleda. »Matic namreč...« je

nadaljeval Tim. »Ne, ne... saj veš stari prijatelji pa to...« sem se izgovorila in se privila nazaj v Timov objem. Čez nekaj sekund pa sta na moje presenečenje prišli tisti dve... pač cipi še sem bolj natančna. »Oo, pa ne da je tak žrebec že zaseden??« Pojma nisem imela kako naj se odzovem, zato sem se le nasmehnila. »Nama ga posodiš?« je vprašala.... Lina se mi zdi. »Seveda, grem malce še gor k Renati, prav?« Tim se je zasmel in pokimal. Nisem hotela skriti začudenja, zato sem z narejenim nasmeškom na ustih odšla po stopnicah. Ne morem verjet, sploh ni okleval, kar pustil je, da sta ga odpeljali! Prišla sem do sobe, kjer je bila pijača in nekaj čudnih osebkov okoli. »Bi pila?« me je vprašal nek fant (po oblačilih očitno v stilu wanna be frajer, kar pa mu ni ravno dobro uspevalo). »Dobro zažge...« je nadaljeval in se zarezal. Vzela sem, čeprav sem imela pomisleke in odšla naprej. Ko sem hodila od sobe do sobe, sem zagledala Matica kako osamljen sedi na kavču in pije. »Hej, kaj pa ti tu samevaš? Se staraš ali kaj?« sem ga hotela spraviti v dobro voljo. »Pridi!« mi je skoraj zaukazal in me peljal na balkon (ja ponovno tisti zloglasni balkon, na katerem naju je »zalotil« Tim). »Sonja, pa je z vama med Timom resno?« je bil direkten Matic. Ta njegova odločnost in neposrednost me je rahlo presenetila. »No, zdi se mi... mislim... ja seveda je!« ne vem zakaj za vruga sem toliko časa oklevala in mencala tisti »ja«! »Torej nimam šans?« je z vidnim razočaranjem izdahnul Matic, sama pa sem mu le na rahlo prikimala in nisem vedela kaj naj še dodam. Bila sem zmedena, Matic pa je samo strmel vame in ni rekel ničesar več. Da bi vsaj malo prekinila to navidezno tišino med nama (popolne tišine ob tako bučni glasbi pač ni bilo) sem šla do balkonske ograje in rekla: »Danes bo še lepa noč. Poglej, se spomniš...« že sem hotela nadaljevati, če se spomni, kako sva skupaj gledala zvezde na noč preden je odšel pa sem se raje ugriznila v jezik. Oh, kakšna trapa sem! Kako morem pogrevati to zvezo, ki je hladna že skoraj dve leti!? »Ja... spomnim se Sonja. Bila sva pri meni, na balkonu. Nikoli ne bom pozabil, kako žalosten je bil tvoj pogled...« je začel Matic in se mi počasi približal. Njegove roke so se dotaknile mojih ramen, sama pa sem lahko le nepremično stala, saj mi je telo ob njegovem dotiku popolnoma ohromelo. Pa ne zaradi tega, ker bi me Matic tako prevzel, pač pa sem mislila na... Tima in njegovi dve »gostilničarki«. Le kaj počno sedaj? Ko sem z mislimi nekoliko priplavala v »real world« mi je Matic še vedno podrobno opisoval najino zadnji noč, preden je odšel. »...in ko sva se objela... se spomniš. Tako je bilo kot danes. Le da danes nihče od naju ne odhaja, kajne?« Pogledal me je globoko v oči, jaz pa sem mu nemo prikimala. Kaj pa naj bi storila drugega? Bila sem zmedena, saj nisem vedela, kaj naj čutim, kaj naj mislim... naslednja stvar, ki sem se je zavedla je bil Maticev obraz tesno ob mojem in začutila sem njegove ustnice na mojih. Skoraj bi se mu že predala, ko sem se spomnila na Tima in se odtrgala Maticu iz objema. Takrat pa, kot v kakšni telenoveli, zaslišim: »A vidva še nista končala potem ali kako? Samo za informacijo Sonja.« Bil je Tim! O moj Bog, menda ni videl skorajšnjega poljuba, prosim ne! Nenadoma se je

obrnil in odšel, ne da bi še kaj rekel. Stekla sem za njim: »Tim, ustavi se! Prosim poslušaj me!« Ni se hotel ustaviti, le še pospešil je svoj korak. »Tiiim, prosim počakaj me!«

Stekla sem skozi hišna vrata za njim vse do avtomobila in, ker je že sedel notri se smuknila na sopotnikov sedež. »Tim, poglej me!« sem začela hlipati na robu solz. »Prosim te, ne sedaj Sonja! Mislim, da sem videl in slišal že dovolj! Ampak zakaj, za vruga mi nisi mogla tega sama povedati!! Zakaj Sonja, zakaj?!« »Ker ničesar ni in ne bo!« sem bila sedaj že popolnoma v šoku. »No, to vsekakor ni bilo videti a? Poglej, ne komplicirajva stvari! Odpeljal te bom domov, potem pa prekiniva, ker ti res nočem stati na poti do sreče... s tistim tipom. Prav?« »Ne! Seveda ni prav! Z njim noče imeti nič! Tim prosim, ustavi avto in se pogovoriva! Nočem te izgubiti!« »Sonja, oprost, ampak si me že... oziroma sem te že.« je dodal Tim in ni mi preostalo drugega kot da sem se zavila v tihe, debele solze vse do doma, kjer je končno ustavil. Nisem hotela izstopiti, zato mi je rekel: »Sedaj lahko greš.« »To je vse?!?! Sedaj lahko greš?!?! Tako zelo te ljubim ti pa me odsloviš, da sedaj lahko grem!!? Tim!« »Poslušaj me Sonja! Resnično te ljubim ampak...« je začel Tim, a sem ga prekinila: »Ampak kaj? Ne očitaj mi nezvestobe! Se spomniš, kako si prostovoljno odšel s tistima dvema, ne da bi se kaj zmenil zame??« »Kaj? Sonja, pa saj ne misliš, da bi...« »Ne vem kaj bi, vem samo kako sem se počutila JAZ! Bila sem jezna, ker ti je bilo vseeno kam grem, s kom grem... samo da imaš tisti dve cipi zraven, kajne?!« Odprla sem vrata in izstopila. »Tim, ljubim te. Če ti to seveda kaj pomeni... Veš kje me najdeš...« sem še dodala in zaprla vrata za sabo ter zbežala v sobo, se vrgla na posteljo in jokala, jokala ter jokala... Kako je mogoče, da se je tako lepa noč sprevrgla v tak pekel?

Še vedno, čeprav so minili že štirje dnevi in so se starši že privlekli domov ter me zasuli z delom, jokam. Jokam, ker pogrešam Tima. Dan se je počasi že nagibal h koncu, sneg je še vedno naletaval in rahlo večal že precej debelo snežno odejo, ko sem se odločila, da grem danes spat zgodaj. Ko sem bila že oblečena v pižami, sem iz hodnika zaslišala materin klic, naj pridem k vratom, ker imam obisk. »Super, še Matic mi bo težil sedaj!« sem si mrmrala sama pri sebi, saj ga zagotovo zanima, kako je z nama s Timom. Če bo kaj poskušal, bom nadenj poslala sosedovega ovčarja! Že sem si predstavljala, kako jezni ovčar teče za Maticem, ta pa ves prestrašen beži – in bila sem vesela!

»Tim?« O moj Bog, pri vratih je stal TIM! »Kaj...?«

Prekinil me je: »Rad bi govoril s tabo...če seveda dovolite,« je pogledal mojo mami.

»Seveda, kaj pojdiva gor, nič se ne zmenita zame,« je odvrnila mami ter odšla.

»P-p-pridi,« sem napol zajecjlala in odšla po stopnicah v mojo sobo. Zaprl je vrata za sabo.

Usedla sem se na posteljo in Tim je prisedel.

Tiho je začel: »Sonja, oprost mi prosim. Ne vem, kaj mi je bilo. Priznam, bil sem brezobziren do

tebe in preveč ljubosumen. Ko sem prišel domov...« ko je govoril me je kar naprej gledal v oči in res mu je bilo žal, »in ko sem si poskušal narisati dan brez tebe, si ga enostavno nisem znal predstavljati. Sonja prosim... ljubim te in ne morem biti brez tebe. Vendar, če si jezna name, te popolnoma razumem. Vem, bil sem...« hotel je nadaljevati pa ni mogel, saj sem ga strastno poljubila.

Ne bom si lagala – tudi sama ne znam živet brez njega in tudi nočem. Tim se mi je nasmehnil in tiho rekel hvala ter me spet poljubil. »Ljubim te, resnično,« mi je zašepetal na uho, ko me je objel in vedela sem, da misli resno, tako kot je takrat v avtu.

Ko je odšel, sem bila tako vesela in kot kakšna zaljubljena osnovnošolka sem pograbila list papirja in nanj z rdečim flomastrom začela pisati **SONJA + TIM.**